

det naturligvis ligge deri — det er naturligvis ogsaa det, som det ærede Medlem nærmest har tænkt paa —, at Forbedringen tilvejebringes saaledes, at Statskassen ikke faar den forøgede Udgift men, naar Forbedringen er gennemført, en Indtægt. Jeg havde saa hellere set, om man havde renonceret paa Indtægten og gjort Stillingen lidt bedre. Imidlertid er det i alt Fald, kan man dristig sige, en væsentlig Forbedring, som ogsaa muligvis i nogen Grad er passende.

Jeg har et Par Hovedanker, jeg gerne vil fremføre. Jeg kunde ønske, at Lønningerne i al Almindelighed bleve kontinuerlige, d. v. s., at der ikke blev noget Avancement i almindelig Forstand fra Gendarm til Sergent. Jeg forstaar vel, at man maa have en Prøvetid for Gendarmene, inden de kunne betragtes som fuldt uddannede og i Stand til at udføre Tjenesten helt, men det kunde naas ad anden Vej. Der er to Veje, man kunde gaa. Man kunde holde Lønningerne kontinuerlige, idet man brugte de samme Lønningssatser, som her foreslaas. Man vilde da faa 3 Lønningstillæg à 120 Kr. og 2 à 150 Kr. De paagældende avancerede da uafbrudt paa Lønningen i Løbet af 5 Sæter. Derved vilde man opnaa, at naar der var gaaet en passende Tid, blev enhver Gendarm Sergent. Tjenesten er vistnok for det egentlige Opsyn ganske den samme. Jeg benægter ikke, at der kan være enkelte Poster ved Grænsen, som ere vigtigere end andre, det er en Sag for sig. Men naar Tjenesten ellers er ganske den samme, synes jeg, det vilde være rigtigt, at naar en Mand havde tjent en Række Aar; og man var vis paa, at man kunde bruge ham, blev han Sergent. Man kunde give ham den Grad efter f. Eks. 8 Aars Forløb, det vil i hvert Fald ikke være for kort Tid, det vilde være længe nok som virkelig Prøvetid, og jeg vilde endogsaa anse det for en temmelig lang Tid, hvis der blev antaget — og det kan jo tænkes — en Mand, som ikke helt egnede sig til Tjenesten. Saa burde han afskediges efter en passende Prøvetid, lad os sige 3—4 Aar, og en ny ansættes. Men naar en Gendarm har tjent i 8 Aar, er det ikke for tidligt at give ham Sergentgrad. Naar dette indførtes, og Lønningsoprykningen var kontinuerlig, fik man et fast System. Vil man ikke gaa denne Vej, som jeg anser for den bedste, er der dog en anden Vej, der nærmer sig stærkt derhenimod. Hvis man i Stedet for at have

Lønningsoprykningen kontinuerlig vil bevare Avancementet, kan man gaa den Vej at karakterisere Gendarmen, naar han har gjort god Tjeneste i 8 Aar, som Sergent og saa lade hans Oprykning til Sergentlønning vente, til der er Plads ledig. Man kan sige, at han ikke har megen Fornøjelse af paa den Maade at faa Snorene i Forvejen, men det har han dog. Det er noget, der sættes megen Pris paa. Det er ikke noget nyt, det er det samme System, der bruges overfor Spillemandene i Hæren. Jeg tror, man vilde sætte ganske overordentlig Pris paa denne Omformning, som vilde være saa lidt bekostelig, at den endog var ganske gratis (Afbrydelse). Jo, det er der ingen Tvivl om, at det vil der i høj Grad blive sat Pris paa af Underklasserne. Om Overklasserne vilde sætte samme Pris paa det, ved jeg ikke, men i dette Tilfælde spiller det ikke nogen Rolle, fordi der kun findes ganske faa i Overklasserne. Jeg henstiller altsaa, at man tager under Overvejelse den Ordning, at man efter et vist Aaremaal giver Sergentgrad og for øvrigt lader Lønningerne være kontinuerlige. Det forandrer ikke noget med Hensyn til det Beløb, der skal anvendes, og det er en ret naturlig Forbedring, der er tilfredsstillende for dem, der skulle nyde godt deraf.

Men ikke blot for Gendarmeriet i det hele er det meget lidt, man giver, naar man endelig vil foreslaa en Lønningsforhøjelse, det gælder ogsaa de Lønninger, som de to Befalingsmænd, Chefen og næstkommanderende, skulle have. Det vilde have været naturligt at sætte dem henholdsvis i 22de og 18de Lønningsklasse af Toldofficerer. I Virkeligheden er deres Lønning i de sidste 20—30 Aar kun gaaet 400 Kr. op i Slutningsgage, og det er grumme lidt. Jeg indser meget vel, at det er vanskeligt at forbedre en Smule paa disse Lønninger for de to eneste Officerer, der er, naar den højtærede Minister ikke har gjort det. Men i hvert Tilfælde, de andre af mig nævnte Ting kan man ændre, for de koste ikke noget, og de ere naturlige, da Tjenesten er ens.

Saa skal jeg kun gøre en Slutningsbemærkning nærmest overfor de Herrer, som have talt saa meget om den militære Organisation. Om det skal være lyseblaa eller grønne Uniformer osv., er ikke det, det drejer sig om. Men et Korps, som skal gøre Grænsetjeneste af den Natur, bør efter min Mening for overhovedet at kunne udføre Tjenesten være militært organiseret. Derfor kan det godt være rig-